

elje davkov, taksnega oddelka, br. 143.050 z dne 29. decembra 1927, s prošnjo obrniti na pristojni davčni urad, kateri priloži (v mariborski oblasti) potrdilo prosvetnega oddelka velikega župana, da so predavanja poučno prosvetnega značaja.

Za taka potrdila je vedno priložiti 20 D kolek za rešitev, ki jo mora predložiti davčni oblasti.

Pečat: »Osvojen samo od plačanja takse iz F. 1 z rešenjem g. finančnega ministra od 10. III. 1925 št. 11.570, velja samo za vloge društev, ki so včlanjena n. pr. pri Prosvetni zvezi, ali pri Orlovski zvezi, ne pa za rešitve. Vsled tega je 20 D kolek utemeljen, ker se čl. 5 t. 5 zakona o taksah nanaša le na vloge, ne pa na rešitve.

ZA NEDELJO

Pohabljena Kristusova podoba.

Tiha nedelja. Križi po naših cerkvah so zastrti z vijoličastim zagrinjalom, da ni mogoče videti podobe Križanega.

Ob teh zastrtih križih mi prihaja na spomin dogodek, ki ga je doživela blažena karmeličanka Marija s priimkom angelska. Ko je bila še otrok, je našla v nekem kotu domače hiše star križ. Bil je pokrit z debelim prahom in z razno drugo nesnago, roke in noge so bile potrte, nobene lepote ni bilo več na njem. Mlado Marijino dušo je napolnilo bridko sočutje s pohabljeno Kristusovo podobo. Z velikim spoštovanjem, s svetlo solzo v očeh, je pobrala križ. Nato ga je rahlo položila na belo, mehko blazinico, obrisala je nesnago in prah, skušala je, kolikor se je pač dalo, popraviti potrte ude, med delom pa je božjemu Odrešeniku v otroški preprostosti govorila ljubeznjive, tolažilne besede.

Naenkrat pa je stopila čisto druga podoba pred njeno dušo. Razsvetljen od zgoraj je nedolžni otrok spoznal z vso jasnostjo, kako pohabi in onečasti greh duhovno podobo Kristusovo v človeških dušah. Njeno srce presune nedopovedljiva žalost in bridkost, da je pomagala že tudi ona skruniti podobo Kristusovo, porodi se v njeni duši želja, da bi popravila to veliko žalitev in onečaščenje Kristusovo, v njeni mladi duši dozori v tej uri milosti trden sklep, da hoče skrbeti z resničnim krščanskim življenjem, da bo podoba Kristusova v njeni duši vedno jasna in lepa. Še večkrat je klečala pred tem križem. Vsakokrat je rasel v njej stud pred grehom, ki tako skrni podobo Kristusovo, vedno močnejše je postajalo hrepenenje, da postane sama živa podoba Kristusova. Še čisto mlada je stopila v strogi karmeličanski red, v katerem je tako vpodobila v sebi Kristusa, da je umrla v sluhu svetosti.

Da bi se zavedli prav živo tudi mi tega, kar je dala spoznati milost božja tako jasno mali Mariji angelski. Sv. pismo pravi tako odločno, da mora biti vsak, ki nosi po Kristusu ime kristjana, »drug Kristus«, da bi morali se truditi, »da se vpodobi v nas Kristus«. Da, ni dosti, da nisi nikogar ubil, nikogar goljufal, da nisi nič vkradel, od pravega kristjana se zahteva

veliko več, odsevati in izžarevati bi moralo iz njegove duše Kristusovo mišljenje in življenje, biti bi moral prava, živa podoba Kristusova.

A žalibog, tolikokrat je v naših dušah podoba Kristusova tako žalostno pohabljena, oskrunjena, zaprašena, zamazana! Pohabi, uniči v nas podobo Kristusovo vsak smrtni greh. Posebno onečastita podoba Kristusova dva greha: nezmernost in nečistost, ki ponižata človeka pod žival. Misli na Kristusa, kako ves razmesarjen, krvav, opljuvan leži pod križem v česnem prahu! To je najboljša, a tudi najbolj pretresljiva podoba onega groznega opustošenja, ki ga napravita v duši človekovi ta dva greha. Zatemnijo, zaprašijo, zamažejo, oskrunejo pa Kristusovo podobo v nas vse napake in razvade, ki jih mirno, brez resnega boja in truda trpimo v svojih dušah. Kristus je bil ponižen, krotek, potrpežljiv, usmiljen, poln ljubezni do bližnjega. A mi, če smo še polni napuha in nečimernosti, če smo jezljivi in razburjivi, nepotrpežljivi, če smo trdega srca in brez sočutja do našega trepečega sobrata, če nosimo v svojem srcu sovražstvo, mrznjo, nevoščljivost do bližnjega, če se s svojim obsojanjem in s svojim govorjenjem tolikokrat pregrešimo proti krščanskim ljubezni, kake pohabljene, oskrunjene podobe Kristusove smo! Ne misli, da so to samo tako besede! Gotovo več, kako pravi sv. apostel Pavel, da je Cerkev skrivnostno telo Kristusovo, v katerem živi in hoče delovati po vsej zemlji Kristusov duh. Vsak izmed nas pa je ud tega velikega skrivnostnega telesa, zato hoče v vsakem izmed nas živeti in delati Kristusov duh. Zato je pač jasno, kako mi z grehom in s svojimi napakami izpodrivamo in uničujemo v nas Kristusovega duha, da uničujemo v nas podobo Kristusovo.

Sedaj za Veliko noč pa storimo, kar je storila Marija angelska z najdeno pohabljeno podobo Križanega! Očistimo, popravimo zaprašeno, umazano, razbito podobo Kristusovo v naših dušah! Veliko noč je Kristus, ki je bil na veliki petek razmesarjen, opljuvan, v prah poteptan, povelečan vstal od mrtvih. Tako naj tudi v naših dušah sedaj po resni spovedi na novo zažari podoba Kristusova, potem pa se z resničnim, krščanskim življenjem trudimo, da bo ta podoba v nas vedno lepša, vedno popolnejša! Tako homo pravi kristjani, ki imajo delež s Kristusom.

Duhovniki na južnem Tirolskem odločeno za človeške pravice. Vseh 10 nemških dekanov na južnem Tirolskem je naznanilo škofu Endriciju enodušen sklep svoje duhovščine, da nikakor ne bodo podučevali pri nemških otrocih verouka v laškem jeziku. Čisto umesten in upravičen sklep, ki naj pokaže Mussoliniju, da se še ne klanja vse pred njegovim nasiljem.

Neustrašeni Meksikanci. Čeravno so duhovniki v Meksiki izpostavljeni najhujšemu preganjanju in so skoro vedno v smrtni nevarnosti, je vstopilo na Španskem, kjer hočejo na cerkvene in državne stroške vzdrževati meksikanske bogoslovce, 120 mladeničev iz Meksike, ki se hočejo posvetiti tako preganjanemu duhovniškemu poklicu v svoji domovini. Taka neustrašena odločnost mora zmagati!

Zakaj so Alzačani nezadovoljni? Od francoske strani se večkrat očita Alzačanom, ki so po svetovni vojni prišli pod Francijo, da niso zvesti francoski državljanji. Na te očitke je pred kratkim odgovoril vodilni list katoličanov v Alzaciji. Pravi, da so se Alzačani leta 1918 z navdušenjem priklopili Francoski in so še tu di sedaj zvesti francoski državljanji. Sele, ko so Francozi pod vplivom pretiranih brezvercev hoteli vzeti Alzačanom stare pravice v šoli in drugod, se je začelo javljati nezadovoljstvo. Naj Francija katoličanom v Alzaciji pusti stare pravice in bo imela najzadovoljnejše podanike. Nasilje, krivica, nagajanje ne rodi nikjer za dovoljnosti!

Dobrodelnost pri nemških katoličanih. Nemški katoličani imajo gotovo najbolje organizirano krščansko dobrodelnost. Vsa dobrodelna društva so združena v osrednji dobrodelni zvezi (Karitasverband), ki je največje tako udruženje na svetu. Skupno premoženje vseh društev, združenih v tej zvezi, znaša ogromno svoto 17 milijard dinarjev. Letni dohodki te dobrodelne zveze pridejo na 2400 milijonov Din. S temi dohodki se vzdržujejo najrazličnejše dobrodelne naprave, katoliške šole, tudi cerkve po revnejših krajih. Pač vzgledno za katoličane naše države!

Misijoni na Kitajskem. Za misijone na Kitajskem, ki so imeli v zadnjih časih veliko trpeti, se obračajo razmere zopet na bolje. Južno-kitajska narodna vlada je sklenila, da se da katoliškimi misijonom odškodnina za cerkve in dobrodelne zavode, ki so bili uničeni pri zadnjih preganjanjih. Veliko uspehov imajo misijoni tudi na severnem Kitajskem, predvsem med kmečkimi prebivalstvom. Od jeseni je prestopilo v katoliško Cerkev nad 2000 poganov. Domači kitajski škof Sun je ustanovil za dobrodelno delovanje in za vzgojo deklic posebno cerkveno družbo Kitajk, v katero kitajske mladenke kar trumoma vstopajo. Daj Bog, da v deželi vzhajajočega solнца izide tudi resnično Solnce duš.

NOVICE

Oblastna skupščina mariborske oblasti je sklicana za pondeljek, dne 26. marca.

Župnija Devica Marija v Puščavi je dobil g. središki kaplan Karol Guček in jo bo nastopil dne 1. aprila.

Maša slepega g. župnika. Naš naročnik Mohorko, ki kot Slovenec biva že več let v Franciji, nam je poslal to-le poročilo: V mestu Ars na Francoskem se je dne 2. marca t. l. vršila izvanredna božja pot. Imenovani Častne Legije (Legion d'honneur) so pod lastnim imenom počastili sv. župnika Viyanney, ki je prvi svetnik odlikovan s tem viteškim redom. Z zastavami okrašeno mestece je ob zvonjenju zvonov sprejelo odlikovane romarje, došle po raznih vozilih iz mesta Lyon. Zastopani so bili vsi stanovi. Med drugimi se je opazilo visoke cerkvene dostojanstvenike ter razne invalide. Ginljiv je bil nastop popolno slepega župnika. Ravno on je ob asistenci opravil slovesno službo božjo. Poseben tisk je gladko čital s prsti. Pri-sostvovala sta dva škofa. Pri evangeliju je govornik opisal pomen božje poti in za-